

Bijen op de Vosheuvel

Ab Kuypers

Kinderboerderijen zijn wellicht bij uitstek plekken om de jeugd met honingbijen in contact te brengen. Wanneer dat ook nog eens kan in een bijenstal, die ruim genoeg is om groepen schoolkinderen te kunnen ontvangen dan lijken de randvoorwaarden aanwezig in de strijd tegen de vergrijzing van de imkerij. Arie Meijer is de imker, die dat volgend jaar, vanuit zijn stek allemaal wil verwezenlijken. Een gesprekje met de imkerende vrijwilliger van kinderboerderij 'De Vosheuvel' in Amersfoort.

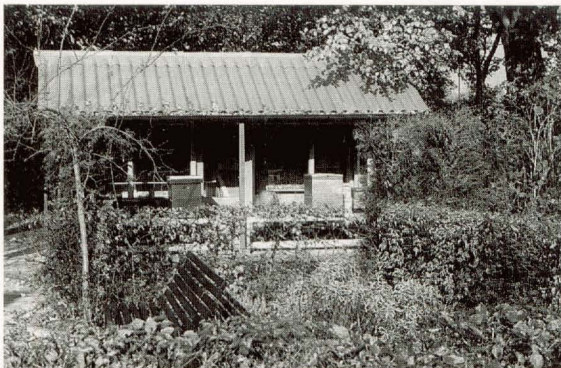
16 Een nieuwe stal

Aan de oostrand van Amersfoort (Heiligerbergerweg) vinden we de ruim opgezette kinderboerderij De Vosheuvel. De gebruikelijke dieren kunnen we hier in goede huisvesting bekijken. En dit onder het motto: 'In een dierentuin kijk je naar de dieren. Op onze kinderboerderij sluit je er vriendschap mee'. Sinds 1 januari 1999 is de Vosheuvel een stichting; eerder was het gemeentelijk bezit. Met twee vaste krachten, de beheerder en een diervorzorger, en ruim 30 vrijwilligers kunnen vooral de stadskinderen hier kennis maken met boerderijdieren. Bijen zijn er al meer dan tien jaar te vinden. De 'privatisering' van dit jaar was een goed moment een nieuwe, ruimere stal te bouwen. In augustus kon deze nieuwe stal, waar nu twee bijenvolken staan gestald, in gebruik worden genomen. Een eerste klas kinderen is al wezen proefdraaien'. Vanaf het nieuwe seizoen moet de educatie volop in bedrijf komen. Arie Meijer: 'De oude stal, dat was niet van grote klasse, hoor. De kinderboerderij draait nu zelfstandig, financieel ondersteund middels subsidie. De stal hebben we onder andere door sponsoring kunnen financieren. Mede door de binnenruimte die we nu hebben, kunnen we echt groepen ontvangen en een les aanbieden. Helemaal klaar zijn we nog niet. Er moet nog wat materiaal worden aangeschaft en worden opgehangen. De stal staat ook open voor bezoekers. Van binnenuit kan men wel de bijen zien vliegen, je hebt geen contact met ze. Veilig dus'.

Eemkwartier

Arie Meijer is penningmeester van VBBN subvereniging Eemkwartier. Deze vereniging is een regionaal werkende club imkers, met leden uit onder andere Amersfoort, Leusden, Soest, Hoogland. Arie: 'Wij hebben nu ongeveer 85 leden. De donateurs

meegerekend komen we boven de honderd. Onze donateurs zijn of lid van een andere vereniging, maar er zijn ook donateurs die zelf geen imker zijn. Gedurende de winterperiode wordt er elke maand een bijeenkomst georganiseerd. Eenmaal per jaar organiseren wij de zogenaamde darrentocht. Dat is een fietstocht voor leden en introducés. Deze staat in principe open voor iedereen. Wij proberen door wat aan de weg te timmeren iets aan de vergrijzing te doen. De darrentocht voert dan ook elk jaar over het bijentuin in Leusden. Op dit bijenpark hebben vijf leden een eigen stal, allemaal in dezelfde stijl gebouwd. Vier leden staan er nu nog open en bloot. In het project Leusden, groenste stad van Nederland heeft dit bijenpark een niet onbelangrijke rol gespeeld. Het is dan ook een heel mooi aangelegde tuin, met onder andere een grote waterpartij'. Op landgoed De Schothorst heeft Eemland een goede locatie gevonden voor verdere verenigingsactiviteiten. 'Nog eens twaalf leden hebben hier een standplaats voor hun bijenvolken gevonden', aldus Arie Meijer. 'De Schothorst is in feite de vestigingsplaats van Centrum voor Natuur en Milieu Educatie van de gemeente Amersfoort. Verschillende milieuactiviteiten worden hier of van hieruit georganiseerd. Eemkwartier organiseert hier ook haar bijeenkomsten, enkele leden beheren er de bijenstal en geven voorlichting over de bijen. Door imkers die hier met hun bijen staan worden per jaar rond de tien bijenlessen verzorgd voor schoolklassen. Deze lessen worden in samenwerking met het milieucentrum georganiseerd. Ook de vlindertuin wordt door onze leden onderhouden. Bovendien wordt er elk jaar een bijentuin ingericht. Deze tuin is overigens gedeeltelijk definitief ingericht en wordt voor de rest ieder jaar opnieuw ingezaaid'.

Bijenstal van kinderboerderij 'De Vosheuvel'. Foto: Ab Kuypers

Rondom de stal

Terug nu naar de bijenstal op de Vosheuvel. Arie Meijer vertelt mij: 'Het is uiteindelijk de bedoeling dat hier of carnica- of Buckfastbijen komen te staan. Nu heb ik een Buckfast en een rasloos volk. De, laat ik zeggen, aaibaarheid van de bijen moet hier met veel bezoek eigenlijk wel hoog zijn. Zelf heb ik dit jaar meegedaan aan het doppenproject. Dat is echter niet op een succes uitgelopen'. Toekomstplannen zijn er genoeg. 'Er zal een 'bijenpad' worden samengesteld. Hierin willen we het verhaal en de werkzaamheden van de honingbijen laten zien. Drachtplanten en werkverdeling zullen daarbij belangrijkste onderwerpen zijn. De wintermaanden zijn een mooie gelegenheid dit een beetje uit te werken. Dat een observatiekast een belangrijke plaats zal innemen mag duidelijk zijn'.

Tijdens de jaarlijkse opendag van de Vosheuvel, is ook

imkersvereniging Eemkwartier actief. Arie Meijer: 'Een grote groep van onze leden is hier dan aanwezig voor het geven van voorlichting en de verkoop van bijenproducten. Imkers kunnen er materialen voor de imkerij aanschaffen. Ook weer zo'n aan gelegenheid om mensen te informeren over de bijenhouderij'.

Moet gaan lukken

Met een boerderijtuintje vol vaste planten, kruiden en groenten en veel drachtplanten zullen de bijen een aardige indruk kunnen geven van hun bestaan. Aangevuld met een observatiekast en de uitleg van imker Arie Meijer zal er een wervende werking uitgaan van de Vosheuvel. Bovendien zullen de verschillende, jaarlijks terugkerende, activiteiten op de boerderij een groot publiek trekken. Met een bezoekersaantal van rond de 65.000 per jaar zal het naar mijn idee wel gaan lukken de bijenhouderij uit te dragen.

bijen

DE LEZER SCHRIJFT

Nu of nooit

De VBBN groep Friesland vergaderde op 30 oktober j.l. voor het eerst onder leiding van de nieuwe voorzitter **Wieb Top**. Het werd een goede vergadering dankzij zijn bekwame en vertrouwenwekkende leiding. Daarnaast hield **Dick Vunderink** de imkers een spiegel voor waarin zij zichzelf en de toekomst konden zien.

Wat mij zeer trof was het glasheldere verhaal van Dick Vunderink over wat er allemaal op de imkerij afkomt aan nieuwe ontwikkelingen, een opsomming van veel bedreigingen maar ook nog kansen. Eén onderdeel daaruit sprak mij zeer aan en dat is het kleine aantal imkers in ons landje en de verdeling over vijf organisaties. Dat gaat zich tegen ons keren en ik wil uitleggen waarom.

Natuur, wat we ons er ook bij voorstellen, is een onderwerp van de politiek geworden, waarbij het gaat om economie of milieu. Discussies, emotie, lobby, schijn deskundigheid en werkelijke deskundigheid; het hoort er allemaal bij, omdat een steeds groeiende bevolking en een steeds snellere technische ontwikkeling om steeds meer ruimte vraagt. Kortom een proces van keuzen waarvan niemand kan voorspellen hoe het afloopt en er zijn veel spelers in het veld. Hier is niets mis mee, maar het is goed om dat te onderkennen, want de imkerij is ook een speler, zij het een kleine. Klein zijn is vervelend, maar hoeft niet tot buiten het spel staan te leiden. Erg vervelend is, dat

het kleine spelertje verdeeld is in vijf stukken, wat conditie en spelcontrole verzwakt. Verder is het een heel zuinig spelertje dat er met zijn versleten kleren niet uitziet. Het resultaat is, dat het kleine spelertje met zijn slechte conditie en onverzorgd uiterlijk onder de voet wordt gelopen.

Er moet nu echt iets gebeuren! In de eerste plaats moeten we af van die verdeeldheid. Met respect voor de vijf organisaties en hun verleden, maar een fusie waarbij alle vijf organisaties ophouden te bestaan en opgaan in een compleet nieuwe organisatie is mijns inziens de enige oplossing! In de tweede plaats moet de imkerij meer geld willen besteden aan het vak of wel aan de hobby van het imkeren. Meer geld voor onderzoek, meer geld voor ziektenbestrijding en meer geld voor organisatie en promotie. Dit moet door de leden opgebracht worden, subsidies zijn verleden tijd en leiden overigens toch alleen maar tot verweking van mentaliteit.

We moeten het helemaal alleen doen en dat kan als we het verhaal van Dick Vunderink over bedreigingen en kansen als uitgangspunt nemen en werkelijk willen veranderen. Het is vijf voor twaalf en nooit te laat als de wil er is. Het alternatief is een bijenhouderij die wegzakt naar de zijkant, mogelijk verboden wordt in natuurgebieden om andere insecten een kans te geven en ook in woonomgevingen niet meer welkom is vanwege het imago van rommeligheid, steeklust en rare ziekten.

Maup van Dijk, Makkinga